

Det er min Mening, at det er Hovedopgaven, hvorhen vi skulle stræbe. Derfor har jeg stemt og vil jeg stemme for ethvert Forslag, der efter min Mening kan bidrage til at bringe et saadant Forhold mellem Menigheden og Præsten tilveie, da jeg saa er overbevist om, at baade Præst og Menighed ville ved Siden af hinanden bestaa sig vel i vor Folketkirke. Jeg har tidligere stemt for den saakaldte Frimenighedslov, fordi jeg troede, at den ogsaa vilde idetmindste i disse Kredse bevirke et godt Forhold imellem dem, der valgte deres Præst, og Præsten, der blev valgt af dem. Jeg har givet min Stemme, forsaavidt Sagen kom frem, til Præstelønningsloven, fordi det er min Overbevisning, at, naar vi tage denne Anstødssteen bort, flytte Pengesækken bort fra det umiddelbare Syn for Yderne, vil det ogsaa bidrage til et godt Forhold imellem Præsten og Menigheden. Jeg troer ogsaa, at, naar det her foreliggende Forslag blev gennemført med eller uden Forandringer, vilde det ogsaa hjælpe til at skaffe et bedre Forhold tilveie. Det vilde være godt for Menighederne, mener jeg, thi selve den Omstændighed, at den vælger sin Præst, knytter et Bånd mellem dem, og jeg troer ikke, at dette Bånd saa let vil løsnest i Aarenes Løb. Den høitærede Minister hentede et Billede fra Egteløstabet, og han meente, at de saakaldte Inclinationspartier eller Forelskelsespartier vare ikke gode; dem havde man brudt Staven over, fordi Erfaring viste, at den ungdommelige Kjærlighed kunde løsnes. Ganske vist, det seer man undertiden; men jeg troer tværtimod, at det Parti, der stiftes af en oprigtig Kjærlighed, vil have en Støtte i Grindringen om den tidligere Kjærlighed. Mange Misforstaaelser vilde da ikke voxe op til den Størrelse, som man nu seer, de gjøre, naar de paa begge Sider maae mindes, i hvilket kjærligt Forhold de engang have staaet til hinanden. Jeg troer i det Hele taget, at den Slutning dog vist ikke er uegnet, at fordi det en enkelt Gang kan ske, at et Parti, der begyndte i Kjærlighed,

ender i Ukjærlighed, der da derfor skulde indføres Egteløstaber, at derfor skulde alle Egteløstaber være Egteløstestaber. Efter min Mening vil det være godt for Menigheden, at den kommer til at vælge sin Præst; selve denne Handling vil vække Menighedens kirkelige Bevidsthed, det vil være et første Skridt til, at det kirkelige Liv mere kan udvikle sig, og der kan saa siden, efterhaanden som denne Udvikling gaaer for sig, gjøres flere Fremskridt. Jeg troer ogsaa, at det er godt, ja nødvendigt for Præsterne, dersom deres Stilling skal være nogenlunde holdbar og ubholkelig i Folketirken, at de komme til at blive valgte af deres Menigheder. Det er vist, at det er overalt et Dunst, selv der, hvor de have Præster, som de gjerne vilde have, og som de maaskee ogsaa vilde vælge, om de nu fik Ret til at vælge, at de dog maae erholde nogen Indflydelse paa Valget af deres Præster. Ethvert Menighedsmedlem veed, at han har en aldeles naturlig Ret, og at al Villighed taler for, at denne naturlige Ret skænkes ham. Men naar han nu allsaa staaer ligeoverfor Præsten med Bevidstheden om en forholdsvis Ret, er der derved lagt en Hindring iveien for det gode Forhold, som der da maaskee behøver mange Aar, for at det kan udvikle sig, medens man, naar man gik ud fra det frie Valg, kunde begynde der, hvor man ellers skal arbejde sig henimod. Jeg siger, at det er nødvendigt for Præsten: thi Talen deroim bliver hyppigere og hyppigere, og jeg siger, at det vil være dobbelt nødvendigt for Præsten, hvis vi faae den af den høitagtede Minister forelagte Lov om Valg- og Hjælpepartier; thi da vil det blive endnu mere klart for dem, hvilken stor Ret der derved er ydet disse, og de vilde da føle Savnet af den Ret endnu mere. Deres Harm, deres Brede, deres Misforstaaelse vil vende sig mangen en Gang mod Ufkyldige, mod Præsterne. Der vil blive udsaaet Frø, som vil bære bitter Frugt for Præsterne i Dabel, Bestyldninger og Misforstaaelser, som vilde blive fremsatte af Nogle med Bevidsthed om deres